

CRISISSCRABBLE

Het leek haast een klassieke bezwering. De recessie en crisis waren mede mogelijk gemaakt door wiskundige en natuurkundige whizzkids die met hun giftige algoritmen het risico uit de markt hadden willen wegfilteren. Die poging mislukte hardhandig. Exacte kennis had het even verbruید bij economen en voorspellers. Cijfers en kansrekening waren uit, letters raakten weer in. Het werd een nieuw gezelschapsspel om de loop van de recessie te linken aan een letter.

De grootste optimisten kwamen met de V-vorm: snelle opbloei van de economie volgt op een fikse afdaling. Dan was er de U-vorm met zijn langere recessie. De echte lachebekjes kiezen voor de W: het oorspronkelijke snelle herstel (V) wordt gevolgd door een nieuwe achtbaanrit (nog een V). En dan zijn er nog de experts die verwachten dat het nooit meer zoals vroeger wordt: de recessie is L-vormig, in één keer steil omlaag en dan sappelen op een lager niveau.

Een voorspelling in 67 letters: net als vorige crises gaan we ook deze vergeten, inclusief het crisisscrabble. Want alleen door te vergeten heeft de Amerikaanse economie de kracht gevonden om sinds de Tweede Wereldoorlog zes U's, drie V's en een W te overleven. ■

TOPJAAR

Toegegeven, vanaf lage niveaus is het makkelijker klimmen. Desondanks gaat 2009 de boeken in als een uitstekend beleggingsjaar. Afgezien van rare sprongen in de laatste paar dagen beurshandel wint de AEX-index dit jaar ruim 35 procent. Daarmee staat 2009 in de top 6 van beste beursjaren in 25 jaar AEX.

In de eerste drie maanden van het jaar leek herstel ver weg. De beurzen kleurden

bloedrood, de chocoladeletters in de krant deden het ergste vrezē. Op 9 maart dook hoofdgraadmeter AEX onder de 200 punten maar vanaf dat moment was het, op een zomerdipje na, stijgen geblazen. De AEX klom ruim 65 procent in twaalf maanden.

Ondanks die opleving voelden veel beursfondsen de echte kilte van de crisis pas goed dit jaar. Winsten en omzetten liepen terug. Voor ondernemingen was dat het sein om

eens fors in de kosten te gaan snijden. De lagere bedrijfsresultaten vielen daarvoor relatief nog mee. Beleggers, murw gebeukt door slecht nieuws, reageerden manisch op ieder sprankje goed nieuws. Langzaam werden zij actiever, geholpen door de zeer lage rentevergoedingen op spaargeld en obligaties. ■

